

[0144]

ДЪРЖАВНА
БУБАРСКА ОПИТНА СТАНЦИЯ
ВРАЦА.

Безплатно.

ЗНАЧЕНИЕТО НА ОБЩИТЕ ЛУПИЛНИ и тяхната организация

ОТЪ

ТОДОРЪ ДУШЕВЪ

Началникъ на Бубарската Оп. Станция — Враца

ВРАЦА. — ПЕЧАТНИЦА СТ. ЦЕКОВЪ — 1930.

Д. 1537/1984

Значението на общитѣ лупилни и тѣхната организация

Рационалното бубохранене почива на едно правилно излупване на бубеното семе. Обаче, въпреки най-голѣмата пропаганда на начинитѣ по които трѣбва да става това лупене и до днесъ и въ най-напредналитѣ бубарски страни виждаме, че голѣма частъ отъ общото пашкулно производство ежегодно е засегната отъ неправилното лупене. Този фактъ се обяснява главно съ обстоятелството, че правилното лупене, само по себеси една деликатна работа, е свързана и съ специална обстановка, която е трудно осъществима даже и за французкия и италианския земледѣлецъ — бубохранителъ. За да попълни тази важна празнота, модерното бубарство препоръчва днесъ организирането на общи лупилни и разпространение на специалнитѣ квачки за лупене на бубеното семе. И днесъ е общо убеждение въ Италия, че добре организирани общи лупилни и широкото разпространение на модернитѣ квачки сж едно отъ най-ефикаснитѣ сръдства срещу болеститѣ на бубитѣ и осигуряването успѣха въ бубохраненето. Частно за нашата страна, азъ бихъ казалъ, че ако ние съумеемъ да организираме така лупенето, че нито една унция да не остане неизлупена правилно, то можемъ да бждемъ сигурни, че въпроса за рационалното бубохранене у насъ ще бжде наполовинъ разрешенъ. Ето защо модернирайки бубарството въ нашата страна ние трѣбва да започнемъ отъ организирането на правилното лупене. Едно организирано правилно лупене, почиващо на стотици общи лупилни и хиляди модерни квачки ще ни осигури истински прогресъ въ бубарството.

За да илюстрираме, каква важна роль може да иматъ общитѣ лупилни за една бубарска страна ще процитирамъ само случая съ общитѣ лупилни, въведени въ миналото отъ бубарския институтъ въ Тренто. Този институтъ въ миналото е поставялъ повече отъ 50,000 унции на общо лупене. Общото лупене е било извършвано въ организирани отъ него общи лупилни. Благодарение на едно такова лупене, каза Примо Фаверо, ние бѣхме винаги сигурни въ крайнитѣ успѣхи на нашитѣ бубохранения въ областта и заедно съ другитѣ мѣрки за подобрението на пашкулното производство въ областта

Тренто можахме да стигнемъ до едно срѣдно производство отъ 75 кгр. на унция.

Общитѣ лупилни сж давали въ миналото и даватъ и днесъ резултати, които не могатъ да бждатъ отречени отъ никого. Нужно е само тѣ да бждатъ правилно организирани и поставени въ ржцетѣ на отговарящи ржководители. Съ малко повече организация, акуратностъ и добросъвестностъ въ работата, резултатитѣ отъ общитѣ лупилни ще бждатъ

Обща лупилна, уредена при бубарската опитна станция.

винаги положителни, ми казваше графъ Вазоинъ,*) голѣмъ бубохранитель въ областта на Тревизо. Но освѣнъ главната цель, която се преследва съ общитѣ лупилни, тѣ ни даватъ възможността, правилното лупене да бжде организирано най-економично, тъй като работата по лупенето на 300 — 500 унций е концентрирана въ 1 — 2 лица.

*) Вазоинъ отхранва на изполица ежегодно повечето отъ 200 унций бубено семе. За тази цель всѣка година уржда за своитѣ бубохранители обща лупилна, която въ продължение на 20 години му дава отлични резултати.

Чрезъ общитѣ лупилни ще се внесе, само по себе си, една по голѣма унифицираностъ въ пашкулното производство, тъй както за добрия успѣхъ на работата по лупенето необходимо е общата лупилна да има семена добити отъ единъ греньоръ.

Чрезъ общитѣ лупилни ще се избегне амбулантната търговия съ бубеното семе, която е толкова вредителна и която и до днесъ се практикува у насъ. Тя ще се избегне, защото участвуващитѣ въ общитѣ лупилни ще намѣрятъ по добра смѣтка, и изобщо ще бжде по удобно, да си набавятъ общо семето за отхранване. Набавянето семето общо ще позволи на бубохранилитѣ да си ангажиратъ бубено семе отъ греньора на врѣме и при единъ удобенъ моментъ да го иматъ на разположение въ едно напълно запазено състояние. За тази цель, общитѣ лупилни ще трѣбва да се организиратъ и си направятъ при всѣка лупилна единъ ефтинъ и рационаленъ зимовникъ*) които ще имъ служи да съхраняватъ семето до момента на поставянето му на лупене. Общитѣ лупилни по такъвъ начинъ, ще улеснятъ и разрешаването на въпроса за районитѣ зимовници, които сж сжщо отъ важно значение и които ще иматъ за задача да съхраняватъ семето до поставянето му на лупене, тѣ ще помогнатъ лесно да се обединятъ бубохранилитѣ въ бубарски дружества, чрезъ които ще могатъ да защищаватъ своитѣ интереси. Така че общитѣ лупилни сж отъ интересъ и за общото национално развитие на бубарството и за отдѣлния бубохранитель. При нашитѣ мѣстни условия организацията на общитѣ лупилни представлява едно отлично поле за работа за нашитѣ кооперации особено за онѣзи, който се намиратъ въ бубарскитѣ области. Чрезъ общитѣ лупилни една дейна кооперация може да завладѣе постепенно напълно производството на бубохранителя отъ събирането му, до пласирането му. Прочее, бждащото е на общитѣ лупилни, ето защо азъ мисля, че колкото и да се издигне културния уровень на бубохранителя у насъ все пакъ тѣхното значение нѣма да се изгуби, едно, че тѣ даватъ напълно добри резултати и друго, че тѣ все пакъ почиватъ на единъ по-висшъ социаленъ принципъ — солидарността.

Нека сега видимъ при нашитѣ условия какъ трѣбва да бждатъ организирани общитѣ лупилни. За едно правилно функциониране на една обща лупилна е необходимо да разполагаме съ нуждното за цельта помѣщение.

*) Върху постройката на единъ ефтинъ рационаленъ зимовникъ отговарящъ на нашитѣ условия ще имамъ случай да се занимавамъ специално въ друга статия на сп. „Бубарство“.

Помѣщението на общата лупилна.

За помѣщение на общата лупилна може да служи всѣки локалъ сухъ, здравословенъ, който лесно се затопля. Неговата голѣмина е въ зависимостъ отъ числото на унциитѣ, които ще се поставятъ на лупене. При условие, че излупенитѣ бубички отъ всѣко вдигане ще се раздаватъ безъ да се задържатъ при общата лупилна, едно помѣщение съ 100 куб. м. съдържание може да послужи за излупване на 500 унции бубено семе. Въ такъвъ случай разбира се трѣбва да има въ локала и нужното число етажерки съ размѣри: отъ 0'80 — 1 м. широки или 1'80 — 2 м. дълги, върху които ще се наредятъ тепсийки или кадрички съ размери 25/30 см. Ако приемемъ етажерки съ размѣри 2 кв. м. ще можемъ да наредимъ свободно на 1 етажерка 18 - - 20 тепсийки или кадрички съдърщащи по една унция бубено семе. Следователно за 50 унции ще ни сж необходими 25 етажерки, които ще могатъ да се наредятъ въ 5 реда отстоящи 30 — 40 см. една отъ друга.*) Къмъ помѣщението опредѣлено за обща лупилна необходимо е да има и една запасна стая, въ която ще се съхраняватъ излупенитѣ бубички и отъ която ще се раздаватъ бубитѣ на бубохранителитѣ. Размѣритѣ на тази стая могатъ да бждатъ наполовина на тази на общата лупилна.

Инвентаръ на общата лупилна. Инветара на всѣка обща лупилна е слѣдния: кадрички или книжни тепсийки за бубеното семе, етажерки върху които се поставятъ тѣзи кадри, надупчена книга за вдигане на бубичкитѣ, кадрички съ ситна канава за задържане на излупенитѣ семена или тюлъ за сжщата цель, термометъръ, хигрометъръ, печка, табла за пренасяне на излупенитѣ бубички, дневникъ за лупилната, омивалникъ, шише съ 2⁰/₀₀ сублиматовъ разтворъ, едно походно легло за ръководителя на лупилната.

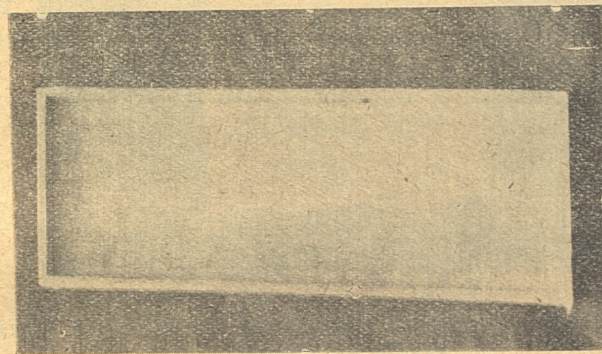
Кадричкитѣ за лупене на 1 унция бубено семе представятъ дървена рамка съ размѣри 25/30 см. и височина 10 — 12 м. м. Едната страна на рамката е подлепена съ ситна канава, която служи за разтилането на семето по нея.

На кадричкитѣ сж поставени 4 кржгли картончета 2-3 м. м. височина, които я повдигатъ на известна височина отъ повърхността на която ще се слага и благодарение на което се осигурява контакта на въздуха съ горната и долна повърхност на семето.

Семето се разтила равномерно изъ кадричката и разбърква редовно поне веднажъ презъ деня. При невъзмож-

* За лупене бубено семе могатъ да бждатъ етажеркитѣ по-низки отъ колкото за отхранването, напр. отъ 30—35 см.

ностъ да бждатъ направени тѣзи кадрички, тѣ могатъ да бждатъ заменени съ книжни тепсийки отъ амбалажна книга. За тази цѣль книгата се подгѣва отъ четиритѣ краища по на 2—2'5 м. м. и после подгннатитѣ краища се изправятъ и служатъ като рамка.

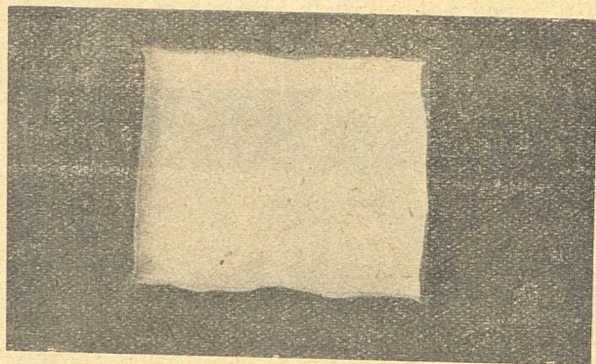
Кадричка съ канава за лупене,

Кадрички за задържане на излупенитѣ семена. Тѣзи кадрички се правятъ въ такъвъ размѣръ, че да могатъ да влизатъ въ кадритѣ на които се поставя семето за лупене. Въ случая може да послужи и едно парче тюлъ не много редѣкъ (колкото да излазя бубичката) и толкова голѣмъ че да може да влазя въ праздното пространство на кадричката. Тюла или въпросната кадричка се поставятъ, когато започва да побѣлява семето. Поставянето на тюла или кадричката е наложително, иначе рискуваме да имаме крайно нееднакви вдигания.

Книга за вдигане на излупенитѣ бубички. — Тази специално надупчена книга се употрѣбвяа днесъ широко въ Италия за вдигане на излупенитѣ бубички. При липса на такива вдигането може да стане съ малки нежни листица, които се поставятъ сутринъ къмъ 6—7 часа, когато започватъ да се лупятъ бубичкитѣ. Когато се работи съ книга тогава тази последната се поставя всѣка сутринъ върху тюла, а върху книгата се поставятъ черничеви листица.

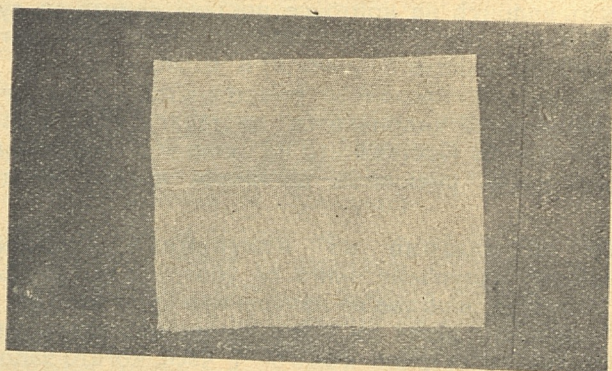
Етажерки за поставяне на кадричкитѣ. Етажеркитѣ за общата лупилна не е необходимо да бждатъ много солидни, както това е необходимо при етажеркитѣ за отхранването на бубитѣ. Въ случая твърде подходящи сж етажеркитѣ съ 1'75 м. дължина, 75 см. широчина и 30—35 см. височина. Летвитѣ

на тѣзи етажерки могат да бждат направени отъ материялъ 2 см. дебелъ и 5 см. широкъ. Праздното пространство да бжде преплетено съ желязна тель, не много дебела. Теле-

Книжна тепсийка съ тюль за лупене на 1 унция бубено семе.

ната плетка може да бжде заменена съ тънки прѣчици или цепенки отъ калеми. Върху тѣхъ се поставятъ книги, а върху книгитѣ кадричкитѣ съ семето.

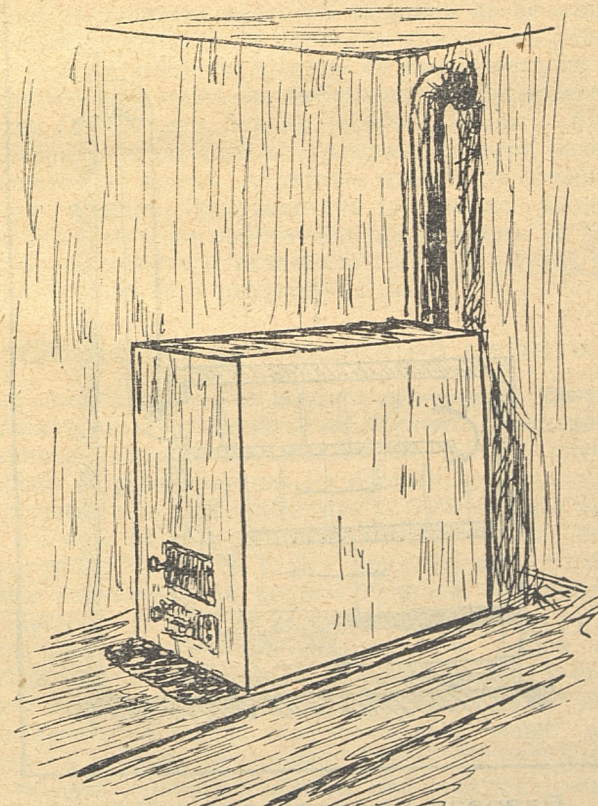
Тюль за задържане на излупенитѣ семена.

Термометри. Необходими сж два — единъ за най-топлото мѣсто, другия за най-студеното. По подходящъ отъ обикновения термометъръ е термометъра минимално-максималния. Въ много общи лупилни въ Италия видѣхъ да се употребяватъ термометритѣ авизатори, които звѣнятъ автоматически

въ зависимостъ отъ покачването или спадането на температурата.

Хигрометъръ. — Служи за опредѣляне на относителната влага въ лупилната. Подържането на необходимата влага става като се постави на близо до печката единъ прѣстенъ сждъ съ вода. Относителната влага не трѣбва да бжде повисока 60—65 по хигрометъра на Сосюра. Влагата улеснява формирането на ембриона и излизането на бубичката отъ семето.

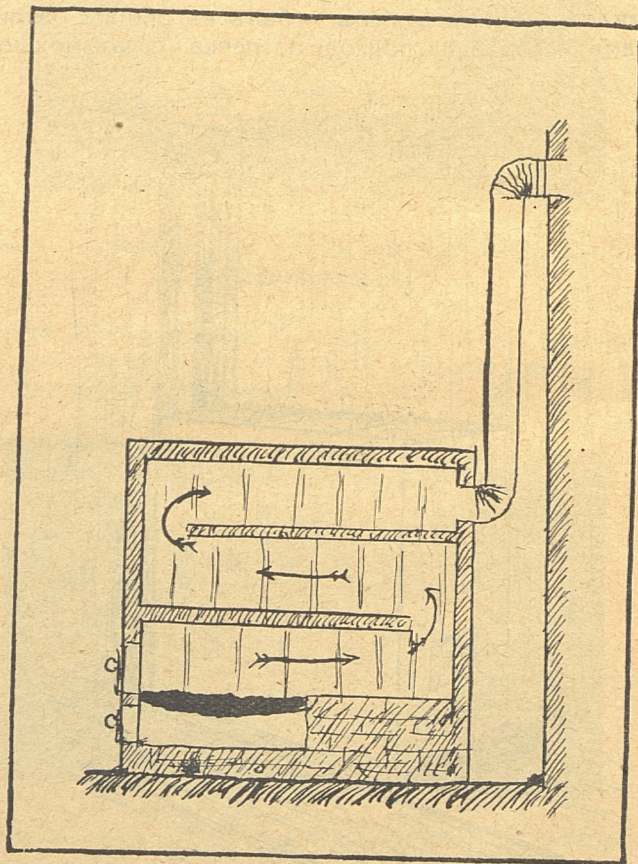
Печката е единъ важенъ мебелъ въ общата лупилна, защото само чрезъ една подходяща печка е възможно да

Тухлена печка за общитѣ лупилни.

се поддържа лесно и экономично необходимата рационална температура при лупенето. Ето защо налага се всѣка обща

лупилна да не пести средства, а да се погрижи и си направи една тухлена печка. Тухлената печка ще улесни много работата въ лупилната, особено при нощното дежурство. Мѣстото на тази печка най-добре е да бѣде въ жгѣла срѣщу вратата. Въ Италия употребяватъ за тази целъ обикновени право-жгълни отъ червена прѣстъ печки или пъкъ такива отъ тухли, различна форма. Единъ типъ, който азъ считамъ че отговаря на нашитѣ условия представяме тукъ. Този типъ може да бѣде построенъ съ малко разноски отъ всѣки зидаръ.

Разрезъ на тухлената печка.

Основното тѣло на представената печка се състои отъ 1 редъ специални за печка тухли свързани помежду си съ глина. Както се вижда отъ чертежа, вътрешно печката е раз-

дѣлена на три отдѣления. Стѣнитѣ, които я раздѣлятъ сж сжщо отъ тухли свързани съ глина и почиващи съ тритѣ си страни върху основнитѣ стени. Височината на подобна печка за едно помѣщение отъ 100—120 куб. метра трѣбва да бѣде около 1—1.10 м., а широчина — 0.80 м. Кюнцитѣ могатъ да бждатъ сжщо така отъ тухли, а могатъ да бждатъ и железни.

Персонала на общата лупилна.

Общата лупилна трѣбва да бѣде поверена на ржководителъ, който да се грижи за правилното извеждане на работитѣ въ нея. Лицето ржководителъ трѣбва да бѣде добре подготвено за работата, която ще върши и да се отличава съ своята редка акуратностъ и добросъвѣстностъ въ работата си.

Въ Италия общитѣ лупилни се повѣржаватъ на лица минали практическия курсъ по бубарство при бубарската опитна станция въ Падова или Асколи Пичено. У насъ бубарската опитна станция сжщо така възнамерява да тури началото на формирането на единъ подобенъ кадъръ за ржководители на общитѣ лупилни. Ржководителя трѣбва да бѣде подпомогнатъ отъ временни работнички презъ време на усилената работа на приемането и разпредѣлянето на семето, при вдигането на бубичкитѣ и раздаването имъ.

Обща организационна работа.

Ние предполагаеме, че общата лупилна е резултатъ на инициативата взета отъ страна на мѣстната кооперация или образуваното бубарско дружество. Въ такъвъ случай първата работа на ржководителя на общата лупилна трѣбва да бѣде доставката на доброкачествено бубено семе за участващитѣ въ нея. За тази цѣль той взема мѣрки семето да бѣде доставено само отъ единъ греньоръ и по възможностъ отъ мѣсто най-близко до общата лупилна. Ржководителя на общата лупилна трѣбва да се старее да избегва лупенето на семе отъ посредници. Както казахме, една добре организирана обща лупилна трѣбва да бѣде снабдена съ стая-зимовникъ за съхранение на семето до поставянето му на лупене. До създаването на такава стая-зимовникъ, може да служи една стая съ северно изложение. Презъ първата половина на априлъ общата лупилна трѣбва да има вече поцъ ржка семето за лупене и слѣдейки всѣки день развитието на черницитѣ да опредѣли деня на поставянето.

Определяне деня на лупенето.

Този ден трябва да бъде общ за всички семена. Това може да се постигне най-лесно, когато семето се изписва в едно определено време за всички участващи в общата лупилна и от един гренъоръ. Ако това е невъзможно — то тогава ще се чака да бъдат събрани всички семена и тогава да бъдат поставени на лупене. Точния ден на поставянето ще бъде определен обаче от развитието на черницата. Опит е показал, че колкото по-рано бъде започнато лупенето, толкова по-лесно ще може да се осигури и едно правилно развитие на бубичките. Последните възрасти на бубата ще съвпадат с по-умърнените температури на лътото и по такъв начин ще се избегне възможността бубата да заболее от болести. Като се има предвид, че развитието на пъпките на черницата трае в зависимост от годината от 10 — 15 дни, то насаждането на семето може да стане щом се забележи, че пъпките на черницата почват да се разтварят. Подлагайки семето на действието на една температура правилно и постепенно покачваща се, то деня на появяването на малките бубички ще съвпадне с появяването на първите листици на черницата.

Необходимите предварителни работи преди насанждането на семето.

Преди обаче да се внесе семето в общата лупилна нужно е тази последната да се дезинфекцира и се подреди съответния инвентаръ. Дезинфекцията трябва да се състои в измазване на стъните с варъ и напръскване с пръскачка на дървените части с формалиновъ разтворъ (4%¹⁾). Тъй като миризмата от формалиновия разтворъ е силна и остава няколко дни след дезинфекцията, то дезинфекцията трябва да започне една седмица по-рано. Веднага след дезинфекцията общата лупилна може да бъде подредена, така както тя ще функционира за напредъ.

Насанждане на самото семе.

Насаждането ще зависи както казахме от състоянието на развитието на черниевия листъ. Засаждането обаче трябва да бъде извършено при температура, при която ембриона не е започнал да се развива. Такава температура е температурата по-ниска от + 12° С. Ако сме извършили подготовителната работа на общата лупилна на време, ако сме

1) В 100 литра разтворъ 96 части сж вода и 4 части сж формалинъ. Този последния в видъ на разтворъ се купува от аптеките.

доставили бубеното семе също на време и следимъ за развитието на черниците, то не е трудно да можемъ да започнемъ засаждането при една температура от 12° С, която е температурата която изисква правилното лупене. Изкуството на засаждането се състои следователно в организирането на всички работи така, че да можемъ да поставимъ бубеното семе на засаждане при една температура не по-висока от 12° С. Това ще можемъ да постигнемъ като сме взели по-рано бубеното семе от гренъора и сме имали на разположение локалъ да го пазимъ при една по-ниска температура до засаждането му. В практиката обаче, още повече у насъ, тези температурни условия се трудно спазватъ, тъй като по традиция семето се доставя много късно от гренъора, когато температурата въ въздуха е по-висока от 12° С. и следователно, развитието на ембриона е започнало вече. Въ такъв случай за препоръчване е семето да се постави при температура, при която е било съхранявано по-рано. Връщането при по-ниска температура трябва да се избягва. Въ случаите когато пъкъ семето излиза направо от зимовника при ниска температура нужно е да пръкара единъ подготвителенъ периодъ от 3—4 дена като се пазятъ въ северна стая. Следъ този периодъ да се постави на засаждане. Засаждането става по отделно на партиди обикновено по 1/3 унция, въ приготвените книжни тепсики или специални кадрички. Преди обаче да бъде посипано това последното, кадричките се съответно номериратъ, като всеки номеръ ще съответствува на името на бубохранилителя, който си е далъ семето за лупене или е взелъ участие въ общата доставка.

Извършване на самото лупене.

Лупенето е работа твърде деликатна и затова трябва да бъде повърена на лице напълно добросъвестно и акуратно, запознато добре с принципите на правилното лупене, защото едно лошо лупене води следъ себе си непоправими последствия. За температурата презъ време на лупенето даватъ различни таблици и диаграми, обаче всички тези таблици не могатъ да иматъ абсолютна стойностъ, защото продължителността на лупенето зависи от расата, от продължителността на зимуването, от влагата въ стаята на лупенето и пр.

От изложената таблица се вижда, че продължителността на лупенето зависи и от състоянието на семето до момента, въ който ние ще го поставимъ на лупене. Като се има предвидъ влиянието на различните по-горе фактори върху процеса на лупенето може да се каже, че въ практиката периода на лупенето е твърде променливъ. На всеки случай

№ по редъ	Възможни случаи при които е било бубеното семе до насаждането му	Каква трѣбва споредъ случая отъ							
		1 день	2 день	3 день	4 день	5 день	6 день	7 день	8 день
1	Семето е било до момента на насаждането въ зимовника при температура отъ $+3^{\circ}$ до $+5^{\circ}\text{C}$	5	7	9	11	13	15	15.5	16
2	Семето е било пазено въ зимовчика на общата лупилна при една T_0 отъ 10 до 12°C	11	13	15	15.5	16	16.5	17	17.5
3	Семето е било изложено вече на една температура отъ 13 до 15°C	14	15	15.5	16	16.5	17	17.5	18
4	Семето е било изложено вече на една температура отъ 16 до 18°C	17	презъ останалитѣ дни градуса и после						
5	Семето е било изложено на една температура отъ 18 до 20°C	19	презъ останалитѣ дни се покачва съ 1°C до						
7	Семето е побѣлело вече	21	при този случай семето при 23°C и се спира						

9 день	10 день	11 день	12 день	13 день	14 день	15 день	16 день	17 день	18 день	19 день	20 день	21 день	22 день	23 день
6.5	17	17.5	18	18.5	19	19.5	20	20.5	21	21	21	21	22	23
18	18.5	19	19.5	20	20.5	21	21	21	21	21	22	23	шумоление	бубички
18.5	19	19.5	20	20.5	21	21	21	21	21	22	23	бубички		

бубохранителя трѣбва да се стреми да се приближи до най-рационалната система на излупването. Случаитѣ показани въ първа и втора графа на таблицата сж случаи на рационално лупене. Така че, като правило трѣбва да бжде на ржководителя на общата лупилна да практикува винаги постепенно покачване на температурата въ зависимостъ отъ случая. Веднажъ започнали покачването на температурата не трѣбва въ никой случай да се понижава. Обаче ако поради не добъръ сезонъ ще трѣбва да се спре за нѣколко дни лупенето, то температурата се спира на онзи градусъ, при който сж ни заварили неблагоприятнитѣ условия.

Най-после нека цитираме нѣкои възможни случаи съ неправилно подържане на температурата, които могатъ да компрометиратъ напълно цѣлото лупене или пъкъ въ бждаще бубохраненето. Такъвъ случай можемъ да имаме, напр. когато презъ нощта по невнимание ржководителя на общата лупилна остави температурата да падне съ нѣколко градуса и следъ това затопля печката така силно, че температурата се покачва съ нѣколко градуса напр. съ 4—5°. Такова бързо покачване на температурата следъ като тази последната е била 4—5° по-ниска въ продължение на нѣколко часа, е опасно.

Въ случая покачването на температурата трѣбва да стане съвсемъ полека, за да се избегнатъ възможнитѣ сътресения на ембриона. Малкитѣ и непродължителни спадания по време на лупенето не сж опасни.

Най новитѣ изследвания върху процеса на лупенето показватъ сжщо, че едно правилно лупене е свързано съ подържането на една опредѣлена влага въ общата лупилна. Ето защо съ започването на лупенето е нужно да се постави близо до печката единъ низкъ, но широкъ сждъ съ вода за да се поддържа необходимата влага, която трѣбва въ случая да показва на хигрометъра на Сосюра около 60—65°. Ако оставимъ бубичкитѣ да се излупатъ въ една срѣда свършено суха, то излупенитѣ бубички сж слаби и предразположени къмъ болестята флашерия. Разбира се и съ влагата не трѣбва да се прекалява, тъй като и силната влага не врѣдна. Посочената по горе влага е безопасна и отговаря на едно нормално лупене.

Досѣгътъ на достатъчно въздухъ до бубеното семе презъ време на лупенето можемъ да имаме като разтелемъ бубеното семе на тънъкъ слой и на съответни кадрички направени отдолу съ канава, а сжщо така и като презъ време на лупенето семето се разбърква по веднажъ презъ деня.

Раздаване на излупенитѣ бубички.

Когато наближи момента на побѣляването на семето ще е нужно ржководителя на общата лупилна да бжде подпомогнатъ отъ 2 или повече момичета въ зависимостъ отъ количеството на бубеното семе. Работата на тѣзи момичета ще бжде да предвѣстватъ бубохранителитѣ за излупенитѣ имъ бубички, да вдигатъ бубичкитѣ и пр.

Раздаването на бубичкитѣ може да стане по нѣколко начина. Азъ ще опиша всички начини и въ зависимостъ отъ мѣстнитѣ условия различнитѣ ржководители ще си избератъ подходящъ начинъ. Прочее, раздаването може да бжде извършено:

1) Като семето се държи въ обща лупилна доскато се появятъ първитѣ бубички. Въ деня на появяването на първитѣ бубички бубохранителитѣ се повикватъ чрезъ помагачитѣ на ржководителя на общитѣ лупилни за да си прибератъ бубичкитѣ и въ кжщи да продължатъ вдигането на излупенитѣ бубички и тѣхното изравняване. Този начинъ на раздаване се практикува въ нѣкои области на Италия, обаче той не е толкова удобенъ за бубохранителитѣ, защото е въ зависимостъ отъ времето въ което ще се взематъ бубичкитѣ отъ общата лупилна. Ако деня е благоприятенъ за тази целъ т. е. температурата на въздуха е сжщата или съ малка разлика по-ниска отъ тази въ общата лупилна, то пренасянето на започващитѣ да се лупятъ семена не е опасно, стига само презъ време на вдигането да бждатъ добре завити бубичкитѣ при излизането имъ отъ общата лупилна. Този начинъ е удобенъ въ това отношение, че техниката на раздаването на бубичкитѣ е опростена до най-висша степенъ.

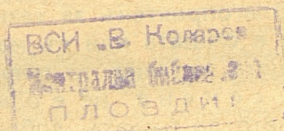
Единъ другъ начинъ на раздаване, който е по удобенъ за бубохранителитѣ е когато бубичкитѣ се раздаватъ на отдѣлни вдигания. Излупенитѣ всѣки день бубички се раздаватъ на бубохранителитѣ и тѣ поематъ грижата за тѣхното изравняване въ кжщи. Този начинъ на раздаване е добъръ, само че, раздаването трѣбва да бжде така организирано, че нито едно вдигание отъ предния день да не остава за следующия. Работата въ общата лупилна ще се затруднява много, ако се допуска изравняването да става отъ общата лупилна. Въ резервната стая да общата лупилна се отдѣлятъ излупващитѣ се семена всѣки день и отъ тамъ се разпредѣлятъ на бубохранителитѣ. Раздаването следъ като бждатъ изравнени всички вдигания не се практикува почти никжде на западъ, тъй като е съпроводено съ голѣми грижи и разходи.

За пренасянето на излупенитѣ бубички отъ общата лупилна до домоветѣ на бубохранителитѣ въ Италия си слу-

жаты съ плоски открити сандъчета отстрани съ дупки, а отгоре открити, за покриване съ кърпа или нѣщо по удобно. Размѣритѣ имъ сж такива, че да могатъ да хващатъ отъ 2—4 кадрички по 1 унция. Не е зле и при нашитѣ лупилни да се направятъ такива открити сандъчета, които да бждатъ въ услуга на бубохранителитѣ.

Всѣка обща лупилна трѣбва редовно да си води дневника, като за тази цель вписва следнитѣ данни: името на фирмата отъ която е взето семето, името на бубохранителя, количеството на семето, температурата, при която семето е било изкарано отъ зимовника,¹⁾ температура при която е засадено и е започнало лупенето, влагата, дата на раздаването и забележани нѣкои особености.

Общитѣ лупилни се считатъ днесъ въ Италия като единъ отъ важнитѣ фактори за увеличението на пашкулното производство. Добритѣ резултати, които тѣ даватъ се ценятъ отъ всички бубарски деятели. Най-много обаче се ценятъ тѣ отъ греньоритѣ, които въ това отношение не жаятъ сръдства и грижи за уреждането на общи лупилни споредъ най-последнитѣ изисквания на бубарската наука.

¹⁾ Въ Италия е практика всѣки греньоръ да пише въ фактурата на бубеното семе, което изпраца температурата при която е било пазено това последното до изваждането му отъ зимовника.